

Bestuursvergadering Stichting Een en Ander d.d. 20-10-2005

Aanwezig: Gert Jan Verhoog (voorzitter), Leendert de Lange (vice-voorzitter), Lars Kuipers (secretaris), Gerhard van Roon (penningmeester), Juriaan Simonis (lid)

OPENING

De voorzitter opent de vergadering en heet de hoofdredacteur van de Garnaalse Courant welkom. De voorzitter legt de hoofdredacteur de orde der vergadering uit en draagt vervolgens een stemmig vers voor van de dichter Lucebert:

Er is een grote norske neger in mij neergedaald...

*Er is een grote norske neger in mij neergedaald
Die van binnen dingen doet die niemand ziet
Ook ik niet want donker is het daar en zwart*

*Maar ik weet zeker hij bestudeert er
Aard en structuur van heel mijn blanke almacht*

*Hij morrelt eerst aan halfvermolmde kasten
Dan voel ik splinters schieten door mijn schouder
Nu leest hij oude formulieren dit is het lastigst
Te veel slaven trok ik af van de belasting*

MEDEDELINGEN

Er zijn geen mededelingen.

VERSLAG 9-7-2005

De penningmeester laat weten dat hij ergens teleurgesteld over is. Het kost hem enige tijd te verwoorden wat precies, maar na geruime tijd komt het hoge woord eruit: voorafgaand aan de bestuursvergadering is er gediscussieerd over de vraag of een etablissement van onduidelijk allooi, Le Titty Twister, als decor voor de bestuursvergadering zou kunnen dienen. Graag had de penningmeester hiervan iets opgenomen gezien in het verslag, met name over de afwegingen van het bestuur om de vergadering uiteindelijk toch maar te houden in Grand Café des Thermes.

Het lid meent zich te herinneren dat de bestuursafweging met de naamgeving van doen had. De voorzitter stelt de retorische vraag of deze afweging in het verslag moet worden opgenomen, daar de afweging immers buiten het formele kader van de bestuursvergadering is gemaakt. De vice-voorzitter onderschrijft dit; de afwegingen zijn gemaakt wandelend van de parkeerplaats naar het centrum van Spa.

De vergadering besluit op dit punt het verslag van 7-9 niet aan te passen, maar aantekening op te nemen in het onderhavige verslag.

Vice-voorzitter en penningmeester stemmen in met het verslag. Voorzitter en lid, die beiden het complete verslag van 7-9 nog niet hebben gesavoueed, mailen hun opmerkingen aan de secretaris.

(Het lid neemt de verslaglegging van de vergadering over)

TOEKOMSTIGE PROJECTEN

Gevraagd naar de plannen die hij in de toekomst door de Stichting verwezenlijkt zou willen zien, vertelt de secretaris dat hij een heel dagdeel over deze kwestie heeft nagedacht, maar dat geen zijner ideeën de toets der (zelf)kritiek hebben kunnen doorstaan, waarna hij het moede hoofd in de schoot heeft gelegd.

De vice-voorzitter laat weten dat ook hem geen concrete nieuwe projecten te binnen zijn geschoten en voert daarbij bij wijze van gedeeltelijke verontschuldiging aan dat één van de

lopende projecten laatstelijk nogal veel van zijn vitaliteit zou hebben opgeslorpt. Wel wenst hij opnieuw te benadrukken dat zijns inziens eventuele nieuwe projecten voort zouden moeten bouwen op het in Spa benoemde verbindend element van de activiteiten van de stichting, 'behoud het goede. Opnieuw laat hij in dit verband de term 'Communicatiekracht' vallen.

De voorzitter stelt vast enigszins teleurgesteld te zijn over de tot dusver gedane voorstellen. Zeker nu de andere leden het noodzakelijk hadden gevonden om te Spa enkele kernvragen aan de orde stellen, had hij meer creativiteit verwacht nu deze kernvragen in Wallonië tot tevredenheid van allen waren beantwoord.

In een terzijde werpt hij de vraag op of de leden nog steeds goesting hebben een geitje aan een kinderboerderij te schenken, nu hem namelijk een kinderboerderij bekend is die kleinvee zou ontberen.

De penningmeester vertelt in verschillende sessies met zichzelf op zoek te zijn gegaan naar mogelijke nieuwe projecten. Hij vond het daarbij moeilijk om de juiste schaal te vinden. Zo heeft hij een streven naar het strafbaar stellen van prostitutiebezoek gewogen, maar te zwaar bevonden.

Wel zou hij de Stichting graag activiteiten laten ontplooiën om iets te ondernemen tegen het feit dat in de moderne Nederlandse samenleving een schijnzekerheid is ontstaan tegen de prijs van een collectief wantrouwen. Als voorbeeld noemt hij dat de oude vertrouwde portier tegenwoordig is vervangen door een carroussel van beveiligers die niemand meer persoonlijk kennen en dus iedereen als potentieel booswicht bejegenen.

Heel concreet is zijn voorstel om – naar Californisch voorbeeld – een bumpersticker van de Stichting te laten maken. Zo bezit de Stichting over een kleinood met een lage kostprijs maar met een grote communicatiekracht. Als mogelijke tekst stelt de penningmeester voor 'De Stichting Eén en Ander: voor het Te Laat is.'

Het lid vertelt dat hij al enige tijd denkt over het maken van een reisgids voor de sporen van het communisme in het voormalige Oostblok. Hem is opgevallen dat veel markante bouwwerken uit die geopolitiek en cultureel toch nog steeds zeer relevante periode in het geheel niet meer worden genoemd in de meest recente reisgidsen, alsof het communisme nooit bestaan heeft. Hij dacht aan een relatief toegankelijke reisgids die zich specifiek richt op hoofdsteden. Bij een volgende gelegenheid zal het lid pogen zijn gedachten hierover verder uit te werken.

De hoofdredacteur van de Garnaalsche Courant vraagt of hij een idee mag inbrengen. Dat wordt hem vergund. De hoofdredacteur oppert dat de bestuursleden wellicht voor zichzelf een standbeeld in rood marmer kunnen laten optrekken. De bestuursleden zeggen hem zeer gecharmeerd te zijn van deze gedachte, maar achten een dergelijk huldeblijk vooralsnog prematuur.

De voorzitter wijst op het feit dat in de zomer van 2006 Lodewijk-Napoleon tweehonderd jaar geleden koning van Holland is geworden als uitvloeisel van de Vrede van Pressburg (thans Bratislava geheten). Met een meeslepend en historisch solide betoog onderbouwt de voorzitter waarom deze vergeten koning geëerd zou moeten worden. Hij dacht in dat verband aan de plaatsing van een plaquette op één van de plaatsen waar Lodewijk-Napoleon in Nederland verbleven heeft en dan in het bijzonder aan het Paleis op de Dam. Bij wijze van voorstudie heeft hij bij een bedrijf van steenhouwers van Ottomaanse komaf een offerte aangevraagd, welke offerte hij ter vergadering toont. Tevens heeft hij daarbij een suggestie voor een tekst gevoegd, die op de plaquette zou kunnen prijken:

**'Hollanders, Nimmer zal ik een goed
en deugdzaam Volk vergeten,
zoals gij zijt:
Myne laatste gedachte, zoo wel als
myne laatste zugt, zullen voor uw geluk zyn.'**

En marge van zijn pleidooi brengt de voorzitter naar voren dat de bloedlijn van de Bonapartes dreigt op te drogen. Het lid stelt voor dat de voorzitter poogt een van zijn dochters aan één van de nazaten van Napoléon uit te huwelijken opdat het goede behouden blijve.

De bestuursleden bespreken om beurten de gedane voorstellen.

De secretaris meldt vele dingen gehoord te hebben.

Waar het de schenking van een geitje betreft, is hij accoord maar ziet wel enige problemen waar het om een schenking aan de gemeente Den Haag zou gaan. Allereerst vanwege het feit dat thans drie leden van het bestuur uit de gemeenteruif eten, maar ook vanwege de volgens derden niet geheel vlekkeloze omgang van de gemeente met haar levende have. Hij wijst in dit verband op de affaire Greet.

Voort associërende concludeert de secretaris allereerst dat het een mooie daad zou zijn wanneer de stichting Koe Greet zou bezoeken en haar zou tracteren op een lekker ezak klaver of wat blaarkoppen anders plegen te lusten. In aanvulling op die gedachte stelt hij vast dat Koe Greet als verschijnsel past bij de doelstelling van de stichting.

In aanvulling op de gedachten van de penningmeester over de vervanging van de vertrouwde portier door anonieme beveiligingsfunctionarissen, oppert hij dat de stichting aandacht zou kunnen besteden aan verdwenen beroepen, zoals de televisieomroepster en de koffiejuffrouw.

De secretaris vindt het voorstel om een bumpersticker te maken in één woord 'fantastisch'. Hij vindt de gedachte om een reisgids over het communisme samen te stellen sympathiek, maar vraagt zich daarop voortbordurende af of er dichterbij huis niet ook waardevolle bouwwerken staan die voor de vergetelheid behoed zouden moeten worden, zoals winkelcentrum Babylon te Den Haag of het scheepsvormige stadhuis van Terneuzen.

Met instemming stelt de voorzitter vast dat de actieradius van de stichting zich lijkt te vergroten.

De vice-voorzitter zou gaarne vasthouden aan de idee om een geitje (of in de woorden van de secretaris: enig ander organisme) aan een kinderboerderij te schenken. Hij slaat de symbolische waarde van een dergelijke geste hoog aan.

Waar het om de door de penningmeester gepercipieerde omslag van vertrouwen in schijnveiligheid gaat, merkt de vice-voorzitter op dat velen in de samenleving thans geplaagd worden door het gevoel dat de afspraken zijn veranderd zonder dat zij daar in gekend zijn geweest.

Hij zegt benieuwd te zijn naar het voorstel van het lid voor een reisgids over het communisme. Hij hoopt in ieder geval dat daarbij niet voorbij wordt gegaan aan de negatieve gevoelens die ook thans nog in het voormalig Oostblok leven over de communistische tijd.

De vice-voorzitter zegt warme gevoelens te hebben voor Napoléon, een heer die hij in steendruk aan zijn muur heeft hangen. Reeds daarom is hij geporteerd van de voorstellen van de voorzitter met betrekking tot Lodewijk-Napoleon. Zijn voorlichtersoog ziet tal van mogelijkheden om bij bestaande publiciteit aan te haken, zoals bijvoorbeeld die over de restauratie van het Rijksmuseum.

De penningmeester benadrukt dat zijn opmerkingen over het verdwijnen van de vertrouwde portier niet voortvloeien uit nostalgie, maar eerder te maken hebben met de vrees voor een samenleving die in de toekomst ontwricht lijkt te raken.

Hij zegt benieuwd te zijn naar de uitgewerkte voorstellen voor de reisgids voor het communisme. De plaquette voor Lodewijk-Napoleon heeft zonder meer zijn zegen, inclusief de voorgestelde tekst.

Het lid is onder de indruk van de warme woorden van de voorzitter over Lodewijk-Napoleon, maar zou zich zelf graag wat verder verdiepen in de levenswandel van deze Bonaparte. De voorzitter raadt bij die studie in het bijzonder hem een biografie aan geschreven door ene juffrouw De Munck.

Het lid zegt de zorgen van de penningmeester over het tanend vertrouwen in de samenleving te delen.

De voorzitter zegt dat het boek over het communisme hem aanspreekt. Hij acht het mogelijk dat het bestuur een descente naar Koe Greet onderneemt zonder dat daarmee de positie van de voorzitter, de vice-voorzitter en de secretaris als ambtenaar van de gemeente Den Haag aan het wankelen wordt gebracht.

Hij doet de hoofdredacteur van de Garnaalsche Courant de suggestie om – nu deze toch heeft toegezegd in ruil voor het niet hoeven eten van een slak met een extra editie van zijn courant te komen – in dat nummer een schets op te nemen van het door hem voorgestelde monument in rood marmer.

Naar aanleiding van de opmerking van het lid, zegt de voorzitter toe het geen slechte gedachte te vinden als één van zijn dochters met een Bonaparte zou huwen, al vreest ook hij dat hij ze daartoe niet kan dwingen.

In aansluiting op de opmerking van de secretaris over verdwenen beroepen, doet de voorzitter de suggestie dat de stichting een ruiker zou kunnen gaan aanbieden aan loketmedewerkers op stations van de Nederlandse Spoorwegen, die hun functie dreigen te verliezen.

Besloten wordt dat de bestuursleden de gedane voorstellen op zich in laten werken. Bij de volgende vergadering zal hierover verder worden gepraat.

Het voorstel van de penningmeester om een bumpersticker te doen maken, wordt echter reeds bij hamerslag aanvaard. Ook wordt vastgesteld dat het voorstel van de voorzitter om Lodewijk-Napoleon met een plaquette of anderszins te eren,, in beginsel door allen wordt onderschreven.

LOPENDE PROJECTEN

De vice-voorzitter dat op 5 december de uitreiking van de Gonsalves-prijs zal plaatsvinden in het uitgevershuis Kluwer. Hij licht toe dat er voldoende aanmeldingen binnen zijn gekomen om de jury een serieuze selectie te laten maken.

Met een ook voor de andere aanwezigen merkbaar gevoel van trots concludeert de vice-voorzitter: 'er zit vaart in en het gaat gebeuren.'

De penningmeester licht de stand van zaken met betrekking tot het project *Op het Zand* toe. Men is bezig met de voorbereiding van een kennismakingsdiner voor het voorlopig comité van aanbeveling. Voorts wordt gewacht op de afronding van de productie van het drukwerk. De secretaris meldt dat de website thans reeds als 'technisch hoogstandje' kan worden aangemerkt.

De voorzitter stelt vast dat het project *Op het Zand* op een prettige, lome wijze wordt aangepakt, maar vraagt zich af of geleidelijk niet het moment is gekomen dat de progressie tastbaarder moet worden.

FINANCIËN

De penningmeester meldt dat de financiën solide zullen zijn zodra een zekere donateur zijn donatie heeft voldaan.

De voorzitter zou ter gelegenheid van de volgende vergadering gaarne een overzicht zien van de financiële positie van de stichting. Als het goed is, heeft op dat moment de uitreiking van de eerste Gonsalves-prijs plaatsgevonden, waardoor ook duidelijk zal zijn welke precieze kosten daarmee gemoeid zijn geweest.

De voorzitter benadrukt dat enig batig saldo gediensig kan zijn ten behoeve van nieuwe projecten. De vice-voorzitter beaamt dat maar waarschuwt voor de situatie waarin bijdragen gedaan voor specifieke lopende projecten in belangrijke mate ook worden gebruikt voor nieuwe activiteiten van de stichting.

RONDVRAAG EN SLUITING

De echtgenote van de penningmeester is inmiddels in de vergaderruimte verschenen. Zij vraagt of zij een opmerking mag maken. Dat vergunnen de leden haar, waarna ze opmerkt dat de opmerkingen van de voorzitten over het verdwijnen van loketten bij de Nederlandse Spoorwegen haar uit het hart zijn gegrepen. De voorzitter dankt haar voor haar inbreng.

Ter afsluiting van de vergadering leest het lid een gedicht voor van Menno Wigman, getiteld 'Spleen'.

Spleen

*Oktober is het Irkoetsk van het jaar.
De regen, droever dan een roebel, praat
Hoogmoedig op je in. Het heeft geen zin*

*Om tussen kamerwanden te verwijven,
Geen zin om driftig naar de kust te rijden.
Het regent twijfels en gedachtestrepen.*

*Een uur. Een dag. Een week. En op het eind
Zit je niet eens meer aan het eind te denken.
Konden we maar de oerknal achterna,*

*Bewusteloos een barre steenklomp in,
Warmbloedig vreugdevuur van winkelstraten,
Kassa's, disco's, kathedralen, alles samen,*

Ver voor het Irkoetsk van mijn kamer.